

Глава 122.

За слѣчки-те въ восточнѣ-тѣ церквѣ,
послѣ взатіе-то на Константи-
нополь.

И какъ начна да сѣ купѣва патріар-
шеско-то достоинство.

Къто овлада Константинополь Моаметъ б., въ
лѣто отъ Хрїста хиладо и четиристотань и педесать
и третью, дади дозволеніе на Хрїстіани-те,
да совершаватъ свободно обычны-те въ церквѣ-тѣ
си, и понеже сѣ научи, че нѣматъ патріархъ, за-
повѣда, да избѣратъ кого-то шьтъ; и епископи-
те избраха Георга Схоларїа, кой-то сѣ преименѣ-
ва Генадій; а царь Моаметъ б. потвърди избра-
ніе-то, и мѣ дади дозволеніе да патріаршествѣва
невозбранно, както и преди него патріарси-те; да-
ди мѣ и пастырскїи жезалъ сребранъ; дарѣва мѣ
и доволни пѣры, дади мѣ мѣсто за сѣденѣ цер-
ква-та на сваты Апостоли: но понеже не сѣдаха
тамъ близъ Хрїстіани, той иска церквѣ-тѣ на все-
блаженаа Богородица, коуж-то и зѣ, и тамъ на-
прави патріаршїи-тѣ; и така сѣ подчиняваха
сичкы-те Константинополскы церкви и подлежа-
щы-те епархїи на тоа престолъ, съ царско обакле-
ніе. Тїа преимѣщества и даровы имаха отъ царь-
атъ и Генадіевы-те наследници: Исидоръ Иеромо-
нахъ, Софронїи Сирополь и Юсафъ Кокка; но той,
понеже не изварши царско-то повѣленіе, да даде